

DIGITÁLNÍ EMIGRACE



Když se za dveřmi pokoje začne schylovat k bouři, pro kterou meteorologové nemají jména, ale děti pro ni mají instinkt, nastává čas pro digitální emigraci. Moment, kdy realita dostane výpověď a k moci nastoupí procesor.

Pro nezasvěcené sedí u počítače kluk s mastnými vlasy a sluchátky, pro zasvěcené je to Bůh právě odcházející budovat svět, kde se věci nerozbíjí jen proto, že má někdo v krvi víc promile než trpělivosti.

Vítejte v The Sims, největší psychiatrické klinice na světě převlečené za simulátor života.

Dítě, kterému se doma rozpadá svět pod rukama, stráví tři hodiny výběrem té správné barvy tapet pro virtuální chodbu. Proč? Protože v tomto domě se stěny neotřásají pod náparem pěstí. Tady se postavy nehádají o nezaplacenou elektřinu. Největším dramatem je, když se Simík počůrá, což v porovnání s realitou v podstatě působí jako groteska ze zlatého fondu kinematografie.

V tomto pixelovém azylu se tvoří „dokonalá rodina“ s naprostou precizností. Táta se usmívá a čte noviny, máma namísto pláče cvičí jógu a děti mají víc hraček než traumat.